

Bakalářská práce: Fundace Marie Markéty z Valdštejna

Jméno a příjmení (studentka): Jana Svobodová

Vedoucí práce: PhDr. Martin Zlatohlávek PhD.

Posudek vedoucího práce:

Autorka této bakalářské práce se věnuje zakladatelské činnosti Marie Markéty z Valdštejna na valdštejnském panství v severních Čechách. Jsou to především sakrální stavby pouze regionálního významu, jejichž stavba byla započata mezi léty 1724-1729. V přehledu literatury se autorka orientuje na dvě až tři základní práce, především na Šimákův Soupis památek v okrese mnichovohradištském a turnovském z počátku 20. století a na diplomovou práci Markéty Kroupové se shodným tématem jako její bakalářka, totiž osobnost Marie Markéty z Valdštejna jako mecenášky umění. Od ní také přejímá archivní výzkum se všemi omezeními. Ze stavebně-historických průzkumů uvedla jen zámek Mnichovo Hradiště. Než autorka přistoupila k hlavnímu tématu své práce pokusila se nastínit dobu a prostředí Marie Markéty z Valdštejna. V širokém, ale i povrchním záběru zde zmiňuje problémy politické, ekonomické a kulturní. Pak navázala stručným životopisem Marie Markéty, který doplnila i strohou informací o manželovi a dvou synech. Vlastní jádro práce rozděluje do dvou kapitol, do přehledu jednotlivých fundací v panství a podrobného popisu významných fundací. Klade zde zajímavou otázku, proč hraběnka, která byla jistě jako majetná a společensky dobře situovaná dáma v kontaktu s architekty velkých jmen, jako Dientzenhofer, nevěnovala uměleckému provedení jak staveb samotných, tak i interiérových výzdob více pozornosti. Architekti a stavitelé jejich fundací jsou totiž většinou bezejmenní. Autorka se snaží najít odpověď ve hraběčnině askezi, která ji vedla k umělecky nevýrazné a strohé sebereprezentaci. V podrobných popisech vybraných staveb autorka kombinuje vlastní poznatky z kontaktu s památkou se soupisovou literaturou staršího data (Šimák) a s archivními zprávami, které odečetla z výše citované diplomové práce.

Nejvíce problematickou se z celku této bakalářské práce jeví kapitola třetí, naznačující dobu a prostředí Marie Markéty. Je psána příliš ze široka, dobově zahrnuje léta 1620-1848, místně si všímá celých Čech, ba dokonce i celé říše. Řeší se zde politické problémy císařů, otázky rozvoje manufaktur či sběratelství Humprechta Jana Černína, zatímco vlastnímu valdštejnskému panství v severních Čechách a poměrům v něm v první čtvrtině 18. století, totiž místě a době, která by autorku měla zajímat především, je věnována jen malá část. Samozřejmě, že v takto pojatém dobovém kontextu dochází u autorky k povrchním, zavádějícím, až nevhodným formulacím. Pečlivější práce by jistě autorku přivedla k další literatuře, určitě novodobější soupisové, jistě by se i u jiných staveb našly stavebně-historické průzkumy. Nejcennější z práce jsou popisy vybraných fundací, kde jsou jen náznaky určitých srovnání a hodnocení. Zde autorka prokázala, že se o věc zajímá, jak v přímém kontaktu s památkou, tak i publikovanými archiváliemi a další, byť omezenou literaturou. Podtrhnout je třeba rovněž autorčino nadšení a sebevědomí, které se odrazí v úvodní větě shrnujícího závěru: Svůj cíl vytyčený pro tuto práci se mi podařilo splnit! Já se naopak domnívám, že jsou zde ještě mezery, a to nejenom v práci s archivními dokumenty. Přesto bakalářskou práci **doporučuji** k obhajobě.

V *Praze* dne *25. 8. 2009*

M. Zlatohlávek
.....
podpis vedoucího bakalářské práce